Eğer şu hurmalarımı yiyinceye kadar yaşarsam, bu gerçekten uzun bir hayattır, diyerek elindeki hurmaları attı. Sonra şehit oluncaya kadar müşriklerle savaştı.

Enes -radıyallahu anh- şöyle dedi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile ashabı yola çıktı ve müşriklerden önce Bedir'e vardılar. Atrdından müşrikler de geldiler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Sizden hiçbiriniz, ben başında olmadıkça herhangi bir şey yapmasın.» Sonra müşrikler yaklaştı; bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennete girmek üzere ayağa kalkınız!» buyurdu. Enes der ki: Ensardan Umeyr b. Humâm -radıyallahu anh-: Yâ Rasûlallah! Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennet mi? diye sordu. Peygamberimiz: «Evet!» buyurdu. Umeyr: Ne iyi, ne âlâ! dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Niye öyle söyledin?» diye sordu. Umeyr: Allah'a yemin ederim ki, yâ Rasûlallah, cennet ehlinden olmayı istediğim için öyle söyledim, başka maksadım yok, dedi. Rasûl–i Ekrem: «Şüphesiz sen cennetliksin.» buyurdu. Umeyr, bu söz üzerine torbasından bir kaç hurma çıkartıp onları yemeye başladı. Sonra: Eğer şu hurmalarımı yiyinceye kadar yaşarsam, bu gerçekten uzun bir hayattır, diyerek elindeki hurmaları attı. Sonra şehit oluncaya kadar müşriklerle savaştı.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Enes -radıyallahu anh- Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabıyla birlikte Şam'dan gelip, Mekke'ye gitmek isteyen Ebu Sufyan'ın kafilesini yakalamak için Medine'den çıktığını haber vermiştir. Savaşmak için çıkmamışlardı. Lakin Allah -Azze ve Celle- onlarla düşmanlarını arada bir buluşma vakti olmadan bir arada toplamıştır. Bundan dolayı sahabenin birçoğu bu savaşa iştirak edememiş ve Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- onları azarlamamıştır. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile ashabı yola çıktı ve müşriklerden önce Bedir'e vardılar. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- mevzisini aldı ve Müşrikler de geldiler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Sizden hiçbiriniz, ben başında olmadıkça herhangi bir şey yapmasın.» Manası: Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- onları ileri atılmaktan yasaklamıştır. Çünkü öne atılmada Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- onlardan daha layıktır. Çünkü O sahabelerin bilmediği yarar ve faydaların elden kaçmaması için böyle davranmıştır. Bedir savaşından sonra Uhud savaşında da Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- okçulara tepeden kesinlikle inmemelerini emretmiştir. Ancak onlar bu emre muhalefet etmişler ve Müslümanlar da savaşta hüsrana uğramıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennete girmek üzere ayağa kalkınız!» buyurdu. Yani, Allah yolunda ruhlarınızı feda etmekte geç kalmayınız, acele ediniz. Çünkü bunun akabinde genişliği göklerle yer arası kadar olan cennet vardır. Burada kâfirlere karşı savaşmakta teşvik etmek

ve yönlendirmek vardır. Enes der ki: Ensar'dan Umeyr b. Humâm -radıyallahu anh-: Yâ Rasûlallah! Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennet mi? diye sordu. Peygamberimiz: «Evet!» buyurdu. Umeyr: Ne iyi, ne âlâ! dedi. Bu işin ne kadar büyük ve azametli olduğunu gösterir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Niye öyle söyledin?» diye sordu. Yani bu sözü söylemeye seni iten şey nedir? Bu korkudan mıdır? dedi. Bunun üzerine Umeyr: Allah'a yemin ederim ki, yâ Rasûlallah, cennet ehlinden olmayı istediğim için öyle söyledim, başka maksadım yok, dedi. Beni buna sözü söylemeye iten şey cennete girmek istememdeki arzumdur. Rasûl–i Ekrem: «Şüphesiz sen cennetliksin.» buyurdu. Bu, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ameli gerçekleştirmek için çaba sarf etmeye teşvik ederek ashabını cennetle müjdelemesidir. Daha sonra Umeyr İbn Humâm -radıyallahu anh- hevasından konuşmayan sadıku'l-masduk olan Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in müjdesini duyunca torbasından bir kaç hurma çıkarttı. Genellikle mücahidin yemeğini koyup oradan aldığı şeydir. Sonra yemeğe başladı. Sonra: Eğer şu hurmalarımı yiyinceye kadar yaşarsam, bu gerçekten uzun bir hayattır, diyerek elindeki hurmaları attı. Sonra şehit oluncaya kadar müşriklerle savaştı.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3915